

DEIXAREM TERRA VERDA A LES GENERACIONS QUE ENS SEGUEIXEN?

Avui mus lamentam des incendis que cremen qualca cosa més que la terra.

Crema, també, una part de sa nostra vida.

Cada estiu mus hi trobam. I què feim sa resta de s'any?

Com que sempre s'acaba sa ratxa d'incendis, no hi pensam més i no feim es manteniment necessari, perquè cal invertir-hi molts doblers.

A més, deixen de ser notícia pels mitjans de comunicació i, per tant, “deixen d'existir”. Ho hem normalitzat totalment, com si fos un esdeveniment més, propi de s'època.

Els responsables des manteniment des boscos hi tenen molt a dir, ja que no només disposen des poder sobre quines mesures es poden prendre, sinó perquè justament han estat triats per fer-ho.

I mentres, aquell mateix any, una nova generació existirà sobre es nostre planeta.

I noltros? Què hi podem fer?

Mus cal un canvi de mentalitat; mus cal estimar sa terra!

Talvegada està malalta..., Talvegada l'hem de cuidar com ho faríem amb una persona estimada.

O com ho fa es pagès, o es pastor, que hi viu aprop i en coneix es cicles, conscient que li va sa vida; per açò la cuida amb afecte i esforç.

Noltros cal que mus atraquem a sa Terra des d'un altre punt de vista, perquè mus n'hem fet massa enfora. No només hem de pensar en lo que ens pot donar, sinó també en es respecte i s'estimació que es mereix..., si és que de ver ens hi volem atracar .

I cal que ho feguem sense posar en risc ni lo que som ni lo que tenim. Hi ha prou elements en contra, i ses conseqüències sempre són terribles.

Rallant des d'un punt de vista teòric i general, ens fa sa impressió que, actualment, sa gent va en es bosc a cercar què en pot rebre, a cercar sa manera de disfrutar de sa natura, però mai a tractar de veure què pot donar-li, i amb actitud d'agraïment.

Així és estimar de dever: no només veure es profit que en podem treure, sinó també què podem fer per oferir-li.

Perquè... què podem donar noltros a sa Terra allà on anem, si sa nostra mentalitat és posar normes, prohibicions i sancions per tot? I damunt les evitam perquè no ens vigilen...? I que divertit ho trobam si no mus han vist...!

Noltros hem heradat la terra i l'haurem de traspasar millorada, si pot ser, en es que venen darrere.

És un traspàs generacional, és sa nostra responsabilitat, i ho hauríem de fer conscients que és necessari un canvi en què sa mirada cap s'entorn parteixi de sa consciència de lo que hi ha en joc, i amb honestedat.

Un bosc crema en quatre dies, però talvegada faran falta quaranta anys perquè torni a ser es que era.

I no ens ho podem permetre!

Necessitam canvis i mus unim en es clam: canvis d'actitud, mesures de prevenció, campanyes de sensibilització i pressupostos reals d'ajuda per netejar els boscos.

Roser Garcia, mestra

Maria Pàrraga, mestra i pedagoga

AEPI. Associació Europea de Programes Intergeneracionals

14 d'agost de 2025

Si vols adherir-te a aquesta petició, pots sumar el teu nom com a mostra de suport i compartir aquest missatge amb la teva comunitat. Cada veu compta per fer arribar la necessitat urgent de protegir els nostres boscos i garantir un futur més sostenible per a tothom. Fem pinya per preservar l'entorn i transmetre als qui vindran darrere nostre el valor d'una terra cuidada amb responsabilitat i amor.

Envia el teu nom i professió a info@aepi.es